

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **J. Z.**, pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 27. apríla 2011 v Bratislave dovolanie obvineného J. Z. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 29. marca 2010, sp. zn. 3 To 7/2010, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. Z. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 18. januára 2010, sp. zn. 6T 32/2008, bol obvinený J. Z. uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., v bode 2/ a 3/ zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 47 ods. 2 Tr. zák. a v bode 4/ zo zločinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a zločinu krivej prísahy podľa § 346 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe, že :

1/ v dobe od polovice mesiaca august 2006 do 04. októbra 2006 v byte na ul. F., ako aj na iných miestach v P. v dôsledku vzájomných konfliktov a tým zvýšenej agresivity, vyhrážal sa zabitím - odtrhnutím hlavy a bitkou svojej priateľke E. G., nar. X., pokiaľ sa spolu rozídu a pokiaľ nebude chcieť s ním súložiť, kde naposledy ju fyzicky napadol dňa 02. októbra 2006 v čase okolo 10.00 hod. na chodbe oddelenia nukleárnej medicíny Nemocnice v P. a to tak, že oboma rukami ju chytil za pás, zodvihol ju a hodil do presklených dverí, pričom k zraneniu a práceneschopnosti nedošlo, odôvodnenú obavu poškodenej o život a zdravie z vyhrážok obvineného umocňovala a zvyšovala skutočnosť, že obvinený bol v minulosti viackrát súdne trestaný pre násilnú trestnú činnosť,

2/ dňa 22. septembra 2006 v čase asi od 20.00 hod. do 21.00 hod. a následne dňa 23. septembra 2006 v čase okolo 07.00 hod. v jednoizbovom byte na ulici F., pod hrozbou bezprostredného násilia vyplývajúc z vyhrážok zabitím a ublížením na zdraví vykonal súlož proti vôli poškodenej E. G. a to tým spôsobom, že keď boli nahí, prikázal jej chytiť do rúk jeho pohlavný úd a po jeho stoporení si ho musela vložiť do jej vagíny, kde po krátkom čase došlo k následnej ejakulácii, pričom dňa 22. septembra 2006 obvinený ležal na chrbte a poškodená ležala na ňom chrbtom k nemu a dňa 23. septembra 2006 obvinený ležal na chrbte a poškodená ležala na ňom tvárou k sebe, pričom poškodená sa nebránila a kládla z dôvodu vyhrážok pasívny odpor, od ktorého upustila z dôvodu obavy o svoj život a zdravie, vzhľadom na násilnú povahu obžalovaného J. Z. a zlosť, ktorú vtedy mal, pričom k zraneniu a následnej práceneschopnosti poškodenej nedošlo ani jej nespôsobil majetkovú ujmu,

3/ dňa 13. septembra 2006 v čase okolo 19.00 hod. v objekte G., R., na N., vošiel z chodby reštaurácie za E. G. na dámsky záchod a opakovane žiadal od E. G. súlož, ktorá to opakovane odmietla a snažila sa z miestnosti toalety odísť, čo jej J. Z. neumožnil, ale zatlačil ju do kabínky toalety a povedal jej, že keď bude kričať tak ju zbije, kde E. G. pod hrozbou násilia a vzhľadom na násilnú povahu obžalovaného J. Z. upustila od ďalšieho odporu, pričom J. Z. ju oprel chrbtom o stenu, stiahol jej nohavice a nohavičky, sám si stiahol tepláky, vsunul svoj pohlavný úd do vagíny E. G. a vykonal súlož, následne túto otočil a oprel hrudou o stenu, opätovne vsunul svoj pohlavný úd do jej vagíny a vykonal súlož proti jej vôli, kde týmto konaním E. G. neutrpela zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrenie,

pričom skutkov v bode 2/ a 3/ rozsudku sa dopustil napriek tomu, že bol potrestaný rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č. k. 2T 45/95, zo dňa 20. mája 1999, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, 6To 81/99, zo dňa 28. marca 2000 pre dokonaný trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 rokov, so zaradením výkonu do II. NVS, z ktorého bol podmienene prepustený dňa 17. augusta 2000 a následne rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č. k. 2T 45/95, zo dňa 15. marca 2001, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. k. 6To 64/2001, zo dňa 18. júna 2002 aj pre dokonaný trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 a pol roka so zaradením výkonu do II. NVS, ktorým rozsudkom bol súčasne zrušený výrok o treste z rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 20. mája 1999, sp. zn. 2T 45/95, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. marca 2000, sp. zn. 6To 81/99, ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov,

ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad, najmä uznesenie Okresného súdu Poprad zo 17. augusta 2000, sp. zn. 6Pp 4/00, o podmienčnom prepustení obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody a ktorý trest vykonával do 31. októbra 2002, z ktorého bol podmienčne prepustený uznesením Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2Pp 25/02, s určením skúšobnej doby na 4 roky, v ktorej sa osvedčil dňa 19. júna 2007; a bol aj potrestaný rozsudkom Okresného súdu Poprad, č. k. 3T 50/84, zo dňa 12. júla 1984 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, 8To 227/84, zo dňa 11. októbra 1984, okrem iného aj pre dokonaný trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov nepodmienečne so zaradením výkonu do II. NVS, ktorý trest vykonával do 23. júla 1987,

4/ v trestnej veci, v ktorej poverený príslušník PZ, OR PZ UJKP, OSV Poprad uznesením, sp. zn. ČVS: ORP – 3622/OSV-PP-2006, zo dňa 11. januára 2007 začal trestné stíhanie za prečin nadržovania podľa § 339 ods. 1 Tr. zák. pred povereným príslušníkom Zboru väzenskej a justičnej stráže, ÚVV a UVTOS, Dončova č. 6, Ružomberok dňa 12. februára 2007 v R. po riadnom poučení ako svedok uviedol, že napriek tomu, že keď bol na neho vydaný príkaz na zatknutie sudcom Okresného súdu Poprad dňa 21. apríla 2004, o čom mala vedomosť E. G., nar. X. v P., prechodne bytom P., táto mu umožnila bývať na adrese jej prechodného pobytu a to od 21. apríla 2004 do 20. júla 2004, kedy bol zadržaný políciou, pričom uvedenú trestnú vec poverený príslušník PZ, OR PZ UJKP, OSV Poprad uznesením, sp. zn. ČVS: ORP-3622/OSV-PP-2006, zo dňa 23. marca 2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10. apríla 2007, podľa § 215 ods. 1 písm. a/, ods. 4 Tr. por. zastavil,

- v trestnej veci, v ktorej poverený príslušník PZ, OR PZ UJKP, OSV Poprad, uznesením, sp. zn. ČVS: ORP-3621/OSV-PP-2006, zo dňa 11. januára 2007 začal trestné stíhanie za prečin nadržovania podľa § 339 ods. 1 Tr. zák., pred povereným príslušníkom Zboru väzenskej a justičnej stráže, ÚVV a UVTOS, Dončova č. 6, Ružomberok dňa 12. februára 2007 v R. po riadnom poučení ako svedok uviedol, že napriek tomu, že bol na neho vydaný príkaz na zatknutie sudcom Okresného súdu Poprad dňa 21. apríla 2004, o čom mala vedomosť E. G., nar. X. v P., prechodne bytom P., a jej matka A. G., nar. X., tieto mu umožnili bývať na adrese prechodného pobytu E. G. a to od 21. apríla 2004 do 20. júla 2004, kedy bol zadržaný políciou, pričom uvedenú trestnú vec poverený príslušník PZ, OR PZ UJKP, OSV Poprad uznesením, sp. zn. ČVS: ORP-3621/OSV-PP-2006, zo dňa

23. marca 2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10. apríla 2007, podľa § 215 ods. 1 písm. a/, ods. 4 Tr. por. zastavil,

- v trestnej veci, v ktorej poverený príslušník PZ, OR PZ UJKP, OSV Poprad, uznesením, sp. zn. ČVS: ORP-3684/OSV-PP-2006, zo dňa 11. januára 2007 začal trestné stíhanie za prečin nadržovania podľa § 339 ods. 1 Tr. zák., pred povereným príslušníkom Zboru väzenskej a justičnej stráže, ÚVV a UVTOS, Dončova č. 6, Ružomberok dňa 12. februára 2007 v R. po riadnom poučení ako svedok uviedol, že napriek tomu, že bol na neho vydaný príkaz na zatknutie sudcom Okresného súdu Poprad dňa 21. apríla 2004, o čom mala vedomosť E. G., nar. X. v P., prechodne bytom P., ulica F., a jej otec F. G., títo mu umožnili bývať na adrese prechodného pobytu E. G. a to od 21. apríla 2004 do 20. júla 2004, kedy bol zadržaný políciou, pričom uvedenú trestnú vec poverený príslušník PZ, OR PZ UJKP, OSV Poprad uznesením, sp. zn. ČVS: ORP-3684/OSV-PP-2006, zo dňa 23. marca 2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10. apríla 2007, podľa § 215 ods. 1 písm. a/, ods. 4 Tr. por. zastavil,

- pričom poverený príslušník PZ, OR PZ UJKP, OSV Poprad, uzneseniami pod sp. zn. ČVS: ORP-3622/OSV-PP-2006, ČVS: ORP-3621/OSV-PP-2006, ČVS: ORP-3684/OSV-PP-2006 zo dňa 11. januára 2007 začal trestné stíhanie za prečiny nadržovania podľa § 339 ods. 1 Tr. zák., na základe viacerých listov - trestných oznámení od obž. J. Z., ktorý sa týmito listami a následnými nepravdivými výpoveďami, chcel pomstiť E. G. za to, že oznámila okolnosti, na základe ktorých v trestnej veci ČVS: ORP-1041/1-OVK-PP-2006 zo dňa 04. októbra 2006 je vyšetrovateľom stíhaný ako obvinený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák.

Za to bol obvinenému J. Z. podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 47 ods. 2, § 435 ods. 5 a § 41 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere **25 (dvadsaťpäť) rokov** nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený **do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia**.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obvinený J. Z. odvolanie a odvolanie podal aj prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie v prospech obvineného podali včas i súrodenci obvineného S. Z. a S. K.. Obhajca obvineného v písomných dôvodoch odvolania namietal neúplné skutkové zistenia, vytýkal súdu prvého stupňa, že nevykonával

všetky dôkazy a neakceptoval jeho návrhy na doplnenie dokazovania. Namietal znalecké posudky o vyšetrení duševného stavu obvineného, ako aj znalecký posudok z odboru psychológie, ktoré považoval za nezákonné. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie, resp. vrátiť vec až do prípravného konania.

Obvinený J. Z. v dôvodoch svojho odvolania poukazoval na rozporné výpovede poškodenej E. G. a jej rodičov, spochybňoval ich vierohodnosť a rovnako mal výhrady voči znaleckým posudkom. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a vec vrátiť do prípravného konania.

Súrodenci obvineného v dôvodoch svojho odvolania poukazovali na výpovede poškodenej, ktorá podľa nich klamala. Ich brat sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti a namietali zaujatosť sudcu prvého stupňa.

Na podklade včas podaných odvolaní vo veci rozhodoval Krajský súd v Prešove, ktorý po doplnení dokazovania na verejnom zasadnutí 29. marca 2010 rozhodol vo veci rozsudkom pod sp. zn. 3To 7/2010 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v časti, ktorým bol obvinený v bode 2/ a 3/ uznaný za vinného zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 47 ods. 2 Tr. zák., ako aj vo výroku o treste a postupujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám uložil obvinenému podľa § 345 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2, § 38 ods. 7 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere **8 (osem)** rokov, pričom na výkon uloženého trestu zaradil obvineného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Tým istým rozsudkom krajský súd podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil obvineného spod obžaloby pre skutky v bode 2/ a 3/ z dôvodov, že nie sú trestným činom.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 29. marca 2010, kedy vo veci rozhodol krajský súd. Výkon uloženého trestu obvinený nastúpil 29. marca 2010 a v súčasnosti ho vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený prevzal 31. mája 2010, jeho obhajca 26. mája 2010, splnomocnenec poškodenej 27. mája 2010 a prokurátor 25. mája 2010.

Okresný súd Poprad dňa 4. apríla 2011 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného J. Z., ktoré podal prostredníctvom súdom prvého stupňa ustanoveného obhajcu JUDr. M. P., ktorý obvineného obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 24. februára 2011 a smeruje proti vyššie citovanému rozsudku krajského súdu v jeho odsudzujúcej časti.

V písomných dôvodoch svojho dovolania uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., pretože odsudzujúce rozhodnutie v bodoch 1/ a 4/ je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a rovnako je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Podaním došlým na súd prvého stupňa 9. marca 2011 doplnil dôvody dovolania o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por., pretože verejné zasadnutie pred súdom prvého stupňa bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci neboli splnené zákonné podmienky a vytýkané pochybenie nebolo napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj chybné rozhodnutie súdu prvého stupňa pre skutky v bode 1/ a 4/ a vec vrátiť príslušnému súdu prvého stupňa, mimo sídla Prešovského a Košického kraja z dôvodu delegácie pre námietky zaujatosti, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Možnosť vyjadriť sa využil okresný prokurátor i poškodená E. G. prostredníctvom splnomocnenca. Obe strany trestného konania vo svojich vyjadreniach (č. l. 1793 - 1796) uviedli, že nie sú splnené zákonné podmienky dovolania a navrhli dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 5 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštančia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinený J. Z., ako už bolo vyššie uvedené, opieral podané dovolanie v prvom rade o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože bol odsúdený rozhodnutím súdu prvého stupňa pre skutky 1/ a 4/ založeným na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a vytýkané pochybenie nebolo napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku pred odvolacím súdom. V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený v podstate namietal skutkový stav a namietal vierohodnosť výpovede poškodenej E. G. poukazovaním na ďalšie svedecké výpovede, resp. na neúplnosť dokazovania, pretože súdy nevyhoveli jeho návrhom na doplnenie dokazovania.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa v zmysle uplatneného dovolacieho dôvodu rozumie, že skutok (v posudzovanom prípade pod bodmi 1/ a 4/) v napadnutom rozhodnutí bol kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podstatou právneho posúdenia skutku ako posúdenia hmotnoprávneho je aplikácia hmotného práva, t.j. trestného zákona

na skutkový stav, ktorý zistil súd a nie ako sa jeho zistenia domáha dovolateľ. Dovolaciemu dôvodu podľa tohto ustanovenia zodpovedajú také námietky, v ktorých dovolateľ tvrdí, že skutkový stav, ktorý zistili súdy, nenapĺňa znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Dovolacím dôvodom nie sú skutkové námietky, ktorými sa dovolateľ snaží dosiahnuť iné hodnotenie dôkazov oproti tomu, ako ich hodnotili súdy a tak dosiahnuť zmenu skutkových zistení podľa vlastnej verzie skutkového stavu. V posudzovanej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutky pod bodmi 1/ a 4/ tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorého skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Popísanému skutkovému stavu potom zodpovedá i právny záver vyjadrený v posúdení skutku v bode 1/ ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a v bode 4/ ako zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a zločin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. Použitú právnu kvalifikáciu podľa citovaných ustanovení odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú do popisu skutku zahrnuté a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných zákonných znakov uvedeného prečinu, resp. zločinu.

Z uvedeného vyplýva, že dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. neobstojí, pretože námietky obvineného smerujú výhradne voči hodnoteniu dôkazov, resp. úplnosti vykonaného dokazovania, teda proti skutkovým zisteniam súdu prvého a druhého stupňa, pričom vo vytýkaných chybách až následne vidí nesprávne právne posúdenie skutku. Na podklade tohto dôvodu však nemožno skúmať ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania ani správnosť hodnotenia dôkazov, pretože táto činnosť súdu spočíva v aplikácii procesných ustanovení a nie hmotnoprávných.

Obvinený ako ďalší dovolací dôvod uviedol ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., pretože napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

K uvedeným výhradám obvineného považuje najvyšší súd za potrebné uviesť, že na nezákonnosť znaleckého dokazovania obvinený poukazoval už v pôvodnom konaní v priebehu hlavných pojednávaní a rovnaké námietky voči vykonanému znaleckému dokazovaniu použil v dôvodoch odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa. S jeho námietkami sa náležite vypořiadal už súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia. Rovnako krajský súd nezistil žiadne pochybenia pri vykonávaní dôkazov

výsluchom znalcov. Čo sa týka znaleckého dokazovania v prerokúvanej veci všetky orgány činné v trestnom konaní podľa zistení najvyššieho súdu postupovali v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku (§ 142 a nasl.). V tomto smere najvyšší súd nezistil žiadne procesné pochybenia. Práve pre postoj obvineného, ktorý odmietal spolupracovať so znalcami, bolo v prípravnom konaní nariadené v zmysle § 148 ods. 3 Tr. por. jeho pozorovanie v nemocnici pre obvinených a odsúdených a do konania boli pribratí znalci psychiatri MUDr. S. D. a MUDr. J. L. (č. I. 326 - 327/zv. II), ako aj znalec z odboru psychológie PhDr. P. V. (č. I. 329-330), ktorí sú zapísaní v zozname znalcov vedenom na Ministerstve spravodlivosti. Znalci MUDr. S. D. a PhDr. P. V. boli v priebehu konania na súde prvého stupňa na hlavnom pojednávaní 29. apríla 2009 riadne vypočutí. Skutočnosť, že hodnotenie tohto dôkazu zo strany súdu nezodpovedá predstavám obvineného ešte neznamená, že ide o dôkazy vykonané nezákonným spôsobom.

Obvinený J. Z. vo svojom dovolaní v podstate len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti jeho dovolanie obsahuje argumenty stojace mimo uplatnených dôvodov a poukazuje predovšetkým na nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd ako už bolo vyššie uvedené však nie je oprávnený skúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie.

Napokon obvinený podaním z 9. marca 2011 uplatňoval dodatočne dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por., že verejné zasadnutie bolo vykonané v jeho neprítomnosti, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Naplnenie tohto dôvodu videl v tom, že pred rozhodnutím o jeho väzbe nebol vypočutý, čím bol porušený zákon v jeho neprospech. K tomuto porušeniu podľa neho malo dôjsť pri rozhodovaní Okresného súdu Poprad 17. marca 2008 pod sp. zn. 0Tp 333/2006 a rozhodovaní Krajského súdu v Prešove 27. januára 2009 pod sp. zn. 2Tos 4/2009.

Uvedenými rozhodnutiami súdy rozhodovali o väzbe obvineného, teda nešlo o rozhodnutie, ktorým bola vec právoplatne skončená ako to vyžaduje ustanovenie § 368 ods. 1 Tr. por. Proti takému rozhodnutiu obvinený nemôže podať dovolanie. Obvinený opomenul, že rozhodnutia o väzbe môže dovolaním napadnúť iba minister spravodlivosti (§ 371 ods. 2 Tr. por.), preto sa najvyšší súd uvedenou námietkou nemohol zaoberať.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanom prípade ako už bolo vyššie uvedené neboli splnené zákonné podmienky dovolania, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného J. Z. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu s'ťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 27. apríla 2011

**JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu**

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová